

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/86/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111011692
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3111011692.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Stanislava Hájička v trestnej veci proti obžalovanému Ing. V. O. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), b), c), d), ods. 2 písm. c), e) Tr. zákona spáchaný s poukazom na ustanovenie § 137 (správne § 138, ako to jednoznačne vyplýva aj zo správne citovanej právnej vety príslušného ustanovenia upravujúceho osobitné kvalifikačné pojmy, konkrétne závažnejší spôsob konania) písm. b), i) Tr. zákona a iné na verejnom zasadnutí 6.septembra 2012 o odvolaniach obžalovaných Ing. V. a prokurátorky Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 4.6.2012, sp.zn. 3T 145/2011 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky Generálnej prokuratúry SR, podané v neprospech obžalovaného W. W. a odvolania obžalovaných Ing. V. O., B. W. a V. H. z a m i e t a j ú .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T 145/2011, zo dňa 4.6.2012 boli obžalovaní 1) Ing. L. Z., obž. 2) Ing. V. O., obž. 4) B. W., obž. 5) V. H. a obž. 6) S. O. uznaní za vinných a to každý z nich zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), b), c), d), ods. 2 písm. c), e) Tr. zákona spáchaného s poukazom na ustanovenie § 137 (vid' vyššie) písm. b), i) Tr. zák. a obžalovaný obž. 3) W. W. pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

ako členovia organizovanej skupiny, ktorú založili a riadili obž. Ing. L. Z. s obž. Ing. V. O. a ktorej členmi sú obž. B. W., obž. V. H. a obž. S. O., od presne nezistenej doby najneskôr od roku 2009 do 31. marca 2011, u obž. B. W. po jeho návrate z výkonu trestu najmenej od januára 2010 (pri písomnom vyhotovení rozsudku a jeho rovnopisoch došlo k zrejmej nesprávnosti, keď v rozpore s obsahom rozsudku tak, ako bol vyhlásený, sa namiesto správneho roku 2010 uvádza rok 2011, preto povinnosťou predsedu senátu bude predmetnú zrejmu nesprávnosť opraviť osobitným uznesením v zmysle § 174 ods. 1 Tr. por.) do 31. marca 2011 a u obž. V. H. od roku 2009 do 19.01.2011, kedy bol vzatý do väzby v inej trestnej veci, na území Trenčianskeho kraja, najmä okresu Bánovce nad Bebravou, Prešovského kraja na území okresu Poprad s jednoznačným zámerom odpredávať ďalej väčšie množstvo omamných a psychotropných látok aj mimo územia Slovenskej republiky, páchali rozsiahlu drogovú trestnú činnosť vyznačujúcu sa plánovaním a koordinovaním ich vzájomných činností a to v zabezpečovaní liečiv a prekurzorov, potrebných k výrobe omamnej a psychotropnej látky metamfetamín (pervitín), ktorý je uvedený v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 13/2004 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v znení zákona č. 260/1999 Z. z., túto omamnú a psychotropnú látku vyrábali prostredníctvom obž. Ing. V. O. na M. ul. XXX/X v K. na chemickom laboratórnom náčiní, na ktorej výrobe sa podieľali aj obž. Ing. L. Z., pričom takto vyrobené omamné a psychotropné látky medzi sebou

prepravovali aj prostredníctvom kuriérskych prepravných služieb, resp. prostredníctvom pravidelnej autobusovej dopravy a tieto psychotropné a omamné látky následne prechovávali za účelom ich predaja ďalším doposiaľ nestotožneným osobám z radov záujemcov o takéto látky, finančné prostriedky ktoré si takýmto spôsobom zabezpečovali používali nielen pre svoju vlastnú potrebu, ale hlavne na nákup ďalších surovín potrebných pre opätovnú výrobu psychotropnej a omamnej látky, pričom dňa 04. marca 2011 pri stretnutí Ing. L. Z., po tom, ako vyššie popísaným spôsobom zabezpečili psychotropnú a omamnú látku metamfetamín (pervitín) odpredali G. B. 21,415 gramu metamfetamínu (pervitínu) s priemernou koncentráciou účinnej látky 73,9 % hmotnostných, čo predstavuje 396 - 1583 obvyklých jednorazových dávok drogy a následne dňa 01. apríla 2011 obž. Ing. L. Z. rovnakým spôsobom opakovane odpredal G. B. a V. V., občanovi Rakúskej republiky 67,116 gramu metamfetamínu (pervitínu) s koncentráciou účinnej látky v priemere od 61,1 % do 72,3 %, čo predstavuje 1092 - 4367 obvyklých jednorazových dávok drogy, spolu 1488 - 5950 obvyklých jednorazových dávok drogy metamfetamín (pervitín) o hodnote najmenej 10.514,- €, pričom v priebehu uvedeného obdobia si obž. W. W. niekoľko krát zakúpil od obž. Ing. V. O. malé množstvo psychotropnej a omamnej látky, pervitín, ktorú použil pre vlastnú potrebu.

Za to boli odsúdení nasledovne:

1, obž. Ing. L. Z. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2, obž. Ing. V. O. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

3, obž. W. W. podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

4, obž. B. W. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

5, obž. V. H. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 2T 27/2011 zo dňa 24.05.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.05.2011 a ktorým bol obžalovaný V. odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4, § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov so zaradením pre výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

6, obž. S. O. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, na výkon ktorého bola zaradená podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. okresný súd uložil obžalovanému 1) Ing. L. Z., obž. 2) Ing. V., obž. 4) B. W., obž. 5) V. H. a obž. 6) S. ochranný dohľad na dobu jedného roka spočívajúci v povinnosti v zmysle § 77 ods. 1 Tr. zák. osobne sa hlásiť v určených lehotách.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. okresný súd uložil obž. 1) Ing. L. Z. trest prepadnutia vecí a to:

-plastová miska o priemere 20 cm a výške 7 cm so stopami po neznámej látke s tvrdením L. Z., že je to nádoba, kde mal nasýpaný pervitín - stopa č. 1,

-papierová krabička o rozmeroch 18,5 x 14 x 5 cm s nápisom "ARINTHIA" s obsahom 3 ks striekačiek: 1. 1 ks 20 ml-litrová s obsahom 1 diela neznámej kryštalickej látky, 2. ks 5,6 ml- litrová s obsahom 1 dielika neznámej kryštalickej látky, 3. 1 ks odstrihnutá striekačka s 3ml-litrová bez viditeľného obsahu - stopa č. 2,

obž. 2) Ing. V. O. trest prepadnutia vecí a to:

- injekčná striekačka 5 ml s obsahom žltkastého prášku - stopa č. 1
- plynová bomba s horákom § stopa č. 2
- taška od notebooku s obsahom plastovej dózy s nápisom „Fosfor červený amorfný čistý“, 3 ks sklenená fľaša s nápisom „Iodine G.R.500 g, sklenená fľaša s nápisom „Kyselina orthofosforečná 85 %, 1000 ml. sklenená fľaša s nápisom „jod resublimovaný 1000 g, sklenená fľaša s nápisom „kyselina chlorovodíková 35 %, 1000 ml, 1 ks striekačka 20 ml s platovou hadičkou - stopa č. 3
- plastová dóza s nápisom „Duraglit“ 75g - stopa č. 4
- plastová bandaska s objemom 5000 ml s čírou tekutinou - stopa č. 5
- plastová fľaša s nápisom „toulén lakársky“ 370g - stopa č. 6
- sklenená fľaša s nápisom „kyselina chlorovodíková“ 1000 ml - stopa č. 7
- umelohmotná dóza s nápisom „hydroxid sodný“ 100g - stopa č. 8
- umelohmotná dóza s nápisom „hydroxid sodný“ 100g - stopa č. 9
- plastová fľaša s nápisom „Toulén lakársky“ 370g - stopa č. 10
- plastová nádoba bielej farby s umelohmotným lievikom a plastovou lyžičkou so stopami červeného prášku - stopa č. 11
- bandaska žltkastej farby nezisteného obsahu - stopa č. 12
- mikrováha zn. Salter čiernej farby - stopa č. 13
- Petriho miska so stopami po bielej neznámej látke s kovovým orezávačom - stopa č. 14
- zatavená sklenená ampulka - stopa č. 15
- umelohmotná fľaša s nápisom „kyselina chlorovodíková „ 31-32 %, 500 g- stopa č. 17
- vzorka omietky zo stropu nad pracovným stolom - stopa č. 18
- prášok z pracovnej dosky stola šedobielej farby - stopa č. 19
- papierové filtre na kávu v žltom igelitovom vreci - použité so stopami žltkastej látky - stopa č. 20
- mikrováha zn. OHAUSE model PS 121 - stopa č. 22/1
- okuliare zn. BISTON - stopa č. 22/2
- dóza od krému z platu zn. NIVEA BABY s obsahom čierneho prášku - stopa č. 22/3
- sklenená fľaša s nápisom kyselina orthofosforečná 85 % s obsahom 1000 ml - stopa č. 22/4
- plastová hnedá dóza s nápisom stimulátor AS - 1 so stopami čierneho prášku - stopa č. 22/5
- sklenená fľaša s nápisom oleum olivae s čírou hustejšou tekutinou nezistenej gramáže - stopa č. 22/6
- 3 dcl zeleninová závaracia fľaša so zostatkami hnedastej látky - stopa č. 22/7
- sklenená varná banka s obsahom 500 ml s plastovým puzdrom s teplomerom rozsah 50°C - stopa č. 22/8
- sklenená banka so stopami červenohnedého prášku - stopa č. 22/9
- petriho miska so stopami bieleho až sivého prášku - stopa č. 22/10
- skúmavka s objemom 20 ml kalibrovaná so stopami žltkastej látky - stopa č. 22/11
- vreckový skladací nožič s červenou plastovou rukoväťou - stopa č. 22/12
- varná nádoba (banka) s nezisteným obsahom so zábrusovým hrdlom - stopa č. 22/13
- 5 ks teplomerov - 2 ks 50°C, 2 ks 90°C, 1 ks 60°C - stopa č. 22/14
- zrkadlo o rozmeroch 30x30 cm - stopa č. 22/15
- dojčenská fľaša s obsahom 250 ml s náhradnou ihlou do striekacej pištole - stopa č. 22/16
- odmerný valec s obsahom 1000 ml. - stopa č. 22/17
- odmerný valec s obsahom 2000 ml - stopa č. 22/18
- sklenená váza ihlanového tvaru - stopa č. 22/19
- drevený stojan s 21 ks skúmaviek rôznych rozmerov - 1 ks s tekutinou nezisteného zloženia - stopa č. 22/20
- plastová fľaša s nápisom Istroekol s nezisteným obsahom - stopa č. 23/1
- umelohmotný mlynček na korenie červenej farby - stopa č. 23/2
- varná banka s obsahom 250 ml so skleneným lievikom so stopami tyrkysovej látky - stopa č. 23/3
- plastový lievik červenej farby so stopami bieleho prášku - stopa č. 23/4
- 3 ks umelohmotné odmerky s objemom 10 ml - stopa č. 23/5
- sklenená nádobka nezisteného objemu plus 2 ks modrých plastových odmeriek nezisteného objemu - stopa č. 23/6
- 4 ks varných baniek s obsahom 250 ml - stopa č. 23/7
- 2 ks odmerných baniek s objemom 250 ml (cm³) - stopa č. 23/8
- pipeta s objemom 20 ml - stopa č. 23/9
- sklenená injekčná striekačka s 5 ml objemom - stopa č. 23/10
- kvapkadlo - stopa č. 23/11
- petriho miska - stopa č. 23/12

- umelohmotná odmerka - stopa č. 23/13
- lakmusový papierik modrý - stopa č. 23/14
- indikátorový papier s fenolftaleínom - stopa č. 23/15
- sklenená nádoba s obsahom rôzneho drobného laboratórneho skla 6 ks, uzavretého odparovacieho skla s obsahom žltkastého prášku, 5 ks indikátorového papiera, 3 ks inj. striekačky 2 ml, gumená hadička, 4 ks inj. ihiel, krabička s inj. ihlami na opakované použitie - stopa č. 23/16
- umelohmotná fľaša s nápisom kyselina chlorovodíková (soľná) 1100g - stopa č. 25
- umelohmotná fľaša s nápisom hydroxid sodný perličkový 98 % 1200g - stopa č. 26
- teplomer tvaru písmena L so zazátkovaným koncom 45°C - stopa č. 27
- 2 ks umelohmotných dóz s nápisom hydroxid sodný bez uzáveru s objemom 250g so zbytkami bieleho prášku - stopa č. 28
- textilné vrecúško s obsahom rastlinnej sušiny v igelitovom sáčku, fajka - stopa č. 30
- 4 ks misiek z jánskeho skla - 1 ks so stopami žltého prášku - stopa č. 31/1
- 6 ks orezávačov (škrabky) - stopa č. 31/2
- 1 ks štetec - stopa č. 31/3
- odmerná banka s objemom 1000 ml so stopami červenohnedého prášku - stopa č. 31/4
- papier s väčším množstvom fialovohnedého prášku a použitými papierovými filtrami - stopa č. 31/5
- umelohmotná dóza s vrchnákom Carte de dore s umelohmotnou lyžičkou fialovej farby so stopami hnedočerveného prášku, umelohmotná škrabka - stopa č. 31/6
- vzorka omietky zo zadnej ľavej miestnosti v pivnici nad pracovným stolom - stopa č. 32

obž. 3) W. W. trest prepadnutia vecí a to:

- kovové puzdro s použitými 4 sklenenými a plastovými trubičkami spolu s papierom na ktorom sú chemické veci spolu s prípravou neznámej chemickej látky - stopa č. 1
- 3 kusy papierov s návodmi na výrobu neznámej chemickej látky - stopa č. 2

a obž. 4) B. trest prepadnutia vecí a to:

- striekačka so zbytkom neznámej bielej farby - stopa č. 2,
- sklenenú žiarovku bez závitú zabalenú v zelej handričke - stopa č. 1
- krabička WALMARK MEGACÉČKO so zbytkom neznámeho prášku červenej farby II s papierovou rúrkou - stopa č. 6
- čierna PVC krabička s 2 ks PVC častí striekačiek s papierovou vreckovkou a čiernou izolepou a alobalom - stopa č. 7
- 2 ks injekčných striekačiek 5ml a čierna PVC krabička s II ks malých častí PVC, striekačiek - stopa č. 8
- Sklenená banka 100 ml s krabičkou od čaju HIP a látkou bielej farby so srdiečkami - stopa č. 9
- 2 ks malých častí PVC striekačiek - stopa č. 10
- 1 ks striekačka PVC 20 ml- stopa č. 11
- PVC nádobka KARNITIN 300 mg s červeným práškom - stopa č. 12/1
- PVC nádobka univerzálni indikátorové papírky so zbytkom prášku červenej farby - stopa č. 12/2
- PVC nádobka - krabička s nápisom AKRA - stopa č. 12/3
- papierové vrecko s červeným práškom a papierovou vreckovkou - stopa č. 12/4
- 1 ks striekačka s ihlou so zbytkom čirej tekutiny - stopa č. 13

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej pätnásťdňovej lehote, teda včas odvolania obžalovaní Ing. V. O., obžalovaný B. W., obžalovaný V. H., obžalovaná S. O. a prokurátorka Generálnej prokuratúry SR v neprospech obžalovaného W. W..

Trestná vec proti obžalovanej S. O. bola z dôvodu urýchlenia konania podľa § 21 ods. 1 Tr. por. zo spoločného konania vylúčená.

Prokurátorka Generálnej prokuratúry SR v písomnom odôvodnení odvolania podaného v neprospech obžalovaného W. W. i na verejnom zasadnutí krajského súdu namietala správnosť napadnutého rozsudku vo vzťahu k obžalovanému W. W. s poukazom na to, že pri správnom postupe mal byť obžalovaný W. W. uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), b), c), d), ods. 2 písm. c), e) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), i) Tr. zák., pretože okolnosť, že obžalovaný W. W. kupoval od obžalovaného Ing. V. O. drogy vyplýva okrem ďalších dôkazov predovšetkým z obsahu monitorovaných rozhovorov medzi týmito obžalovanými. Skutočnosti preukazujúce ďalší nákup pervitínu obžalovaným W. W. vyplývajú aj z obsahov ďalších rozhovorov, ktorých doslovné prepisy boli zabezpečené v rámci akcie s názvom N. a to nielen

s obžalovaným Ing. V. O., ale aj s B. V., W. O., G. I., W. O., V. Z., E. M. a tiež z textov SMS správ odoslaných alebo prijatých monitorovanou telefónnou stanicou evidovanou na obžalovaného W. W., keď pritom obhajoba obžalovaného W. W. o predaji alkoholu je účelová a nekorešponduje s citovanými a uskutočnenými hovormi po vecnej, ani časovej línii. Na podklade uvedených dôvodov sa domáhala vo vzťahu k obžalovanému W. W. zrušenia napadnutého rozsudku a uznania obžalovaného W. W. za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), b), c), d), ods. 2 písm. c), e) Tr. zákona spáchaného s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), i) Tr. zák. na skutkovom základe podanej obžaloby a uloženia trestu odňatia slobody za uvedený obzvlášť závažný zločin na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby s tým, že na výkon trestu odňatia slobody bude obžalovaný W. W. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný Ing. V. O. v písomnom odôvodnení odvolania sám i prostredníctvom svojho obhajcu a tiež i na verejnom zasadnutí súdu druhého stupňa namietal správnosť výrokov napadnutého rozsudku ohľadne aj jeho osoby o vine i trestoch s poukazom predovšetkým na to, že tvrdenie okresného súdu, že on bol spoluorganizátorom organizovanej skupiny nie je podložené žiadnym hodnoverným dôkazom a zdá sa byť skôr nepravdivé, keďže on okrem obžalovaného Ing. L. Z. a svojej manželky S. O. zo spoluobžalovaných údajných členov organizovanej skupiny nepoznal nikoho a aj z prepisov telefonických hovorov je zrejmé, že v kontakte bol jedine s obžalovaným Ing. L. Z.. Výrobu pervitínu neovládal a tento sa začal pokúšať vyrábať približne od konca septembra 2010, potom, čo mu v lete 2010 obžalovaný Ing. L. Z. do Hranovnice priniesol zariadenie na výrobu pervitínu a použiteľný pervitín sa mu podarilo vyrobiť až niekedy v mesiaci november 2010 a preto nemohol byť spoluorganizátor organizovanej skupiny od roku 2009. Od decembra 2010 do polovice februára 2011 pritom tak, ako to vyplýva aj z prepisov telefonických hovorov medzi ním a obžalovaným Z. žiadna komunikácia ohľadom pervitínu neprebehla a za obdobie čo pervitín vyrábala, následne ho zaslal obžalovanému Ing. L. Z. len dva alebo trikrát a išlo o množstvo maximálne do 10 kubíkov. Z výpovedí svedkov sa javí, že obžalovaný Ing. L. Z. mal iné zdroje dodávok pervitínu, pretože jemu (obž. Ing. O.) robila problémy výroba 30 kubíkov v súvislosti s prvým predajom pervitínu policajnému agentovi v polovici februára 2011 a následná požiadavka policajných orgánov na dodávku ďalších 100 kubíkov bola už pre neho nezvládnuteľná a vyrobená droga navyše vykazovala veľmi zlú kvalitu. Najväčšia dodávka drogy v druhom prípade, teda 1. apríla 2011 bola pritom policajnými agentmi vzhľadom k okolnosti, že už predtým jednu dávku pervitínu odobrali, zjavne vyprovokovaná bezdôvodne, nepodarilo sa ňou objasniť žiadnu novú skutočnosť v danej trestnej veci a išlo teda o nezákonné použitie agenta. Rovnako nezákonne bol na hlavnom pojednávaní vykonaný dôkaz prehratia telefonických hovorov v rýchlom slede za sebou bez toho, aby bola stranám daná možnosť k obsahu jednotlivých hovorov sa vyjadriť a takúto možnosť dostali až po prehratí všetkých hovorov. Je teda zrejmé, že konanie súdu, ktoré vydaniu napadnutého rozsudku predchádzalo, trpí procesnými vadami, pre ktoré sa javí byť nezákonným a rovnako nepresvedčivým a nepreskúmateľným je z pohľadu skutku, kladeného jeho osobe za vinu, aj samotný rozsudok. Na podklade uvedených dôvodov navrhol po vypustení prvej časti skutkovej vety, kde sa hovorí o členoch organizovanej skupiny, ktorú založil a riadil obž. Ing. L. Z. a on, vypustiť aj právnu kvalifikáciu odseku 2 § 172 Tr. zák. a podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. uložiť mu primeraný trest, resp. napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný B. W. v písomnom odôvodnení svojho odvolania prostredníctvom zvolenej obhajkyne i na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu namietal správnosť napadnutého rozsudku vo všetkých jeho výrokoch s poukazom na to, že ani jeho osobe nebolo v žiadnom prípade preukázané, že je členom organizovanej skupiny, keď na údajnú deľbu úloh členov takejto skupiny usudzoval len na podklade jediného telefonického hovoru s obžalovaným Z., ktorý sa týkal vymaľovania jemu patriacich priestorov. Rovnako nie je žiadnym dôkazom preukázané, že by on drogu objednával a že by spoluobžalovaní Z. a O. od neho získavali informácie o množstve drogy, ktorú je potrebné vyrobiť. Ak sa pre organizovanú skupinu vyžaduje rozdelenie úloh, tak pokiaľ on jedine pre obžalovaného Z. Nurofen ako jeden z komponentov na výrobu drogy občas kúpil, nemožno konštatovať, že bol jediným dodávateľom tohto lieku, pretože všetky ostatné komponenty si spomenutí dvaja obžalovaní zaobstarávali sami v neporovnateľne väčšom množstve. Rovnako nie je pravdou, že by on drogu predával. V málo prípadoch záujemcom iba kúpu drogy sprostredkoval tým, že ich nakontaktoval na obžalovaného Z. a len vo výnimočných prípadoch odpredal drogu z vlastných zásob, ktoré ako maličku časť výrobku dostal od obžalovaného Z. a to niekedy na vyskúšanie kvality a niekedy zase ako jedinú odmenu za zakúpenie lieku. Pokiaľ okresný súd poukazuje na údajné usvedčujúce výpovede svedkov, tak svedkyňa PhDr. W. hovorila len o jeho prítomnosti v lekární bez toho, aby vypovedala o väčšom množstve lieku Nurofen, zakúpeného jeho osobou. Svedok L. K. je drogovo závislá, nedôveryhodná osoba, ktorá sama priznala,

že si nepamätá koľko drogy kúpil, pretože bol pod jej vplyvom, a pokiaľ sa týka utajeného svedka č. 1, poznatky o jeho osobe mal len z počutia a vyjadroval sa nepresne v tom smere, že aj on mal drogu vyrábať, hoci sa na jej výrobe vôbec nepodieľal a pokiaľ utajený svedok č.1 vypovedal, že on mal drogu predávať spolu s obžalovaným H., tak on obžalovaného H. nepozná a preto s ním ani drogu nemohol predávať. Okresný súd pri určovaní viny mohol vychádzať len z jeho výpovedí a výpovede obžalovaného Z. a z týchto dôkazov jednoznačne vyplýva, že za člena organizovanej skupiny bol označený absolútne nedôvodne, pretože žiadny zo znakov organizovanej skupiny sa netýkal jeho osoby, keďže on sám z jej údajných členov poznal iba obžalovaného Z. a ako priateľovi mu iba niekoľkokrát zakúpil liek Nurofen. Na podklade uvedených dôvodov mal preto okresný súd pri správnom postupe jeho konanie posúdiť iba podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. Okresný súd sa pri určovaní trestu jeho osobe neriadil ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák., keď vôbec neprihliadal na to, že k spáchaniu trestného činu prispel iba minimálnou mierou a preto, pokiaľ mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere desať rokov, takto uložený trest je absolútne neprimerane prísny. Na podklade uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a/,b/,c/,d/,e/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a jeho konanie právne posúdiť podľa § 172 ods.1 Tr. zák. s použitím § 21 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Tr. zák. a uložil mu podstatne miernejší trest, alebo aby po zrušení napadnutého rozsudku vrátil vec podľa § 322 ods. 1 Tr. por. súdu prvého stupňa na jej nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný V. H. v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom skôr zvoleného obhajcu namietal správnosť napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine a treste s tým, že skutok kladený mu za vinu v odsudzujúcom rozsudku okresného súdu nespáchal a jeho spáchanie mu okrem výsluchu utajeného svedka č.1 nebolo ani ničím preukázané, keď ani v napadnutom rozsudku nie je jasne špecifikované kedy, komu a koľko pervitínu mal údajne ako člen organizovanej skupiny predať, keď preukázané bolo v podstate len to, že sa osobne poznal iba s obžalovaným Z. a v styku bol iba s touto osobou. To, čoho sa naozaj dopustil, aj priznal a jeho konanie spočívalo len v zakupovaní už vyrobenej omamnej látky - pervitínu, vyrobeného obžalovaným Benkovským a rovnako priznal aj svoju závislosť na pervitíne v dobe od roku 2009 do konca roku 2010, kedy aj bol presne 15.12.2010 za trestný čin podľa § 171 ods.1 Tr. zák. odsúdený na podmienený trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace s jednoročnou skúšobnou dobou, pričom v tomto konaní kupoval pervitín pre svoju potrebu len od obžalovaného Z. a jednalo sa teda o ten istý pervitín. Ničím nebolo spochybnené, a aj sám priznal, že od obžalovaného Z. mesačne kupoval 10 až 15 kubíkov pervitínu a toto množstvo bol schopný aj sám spotrebovať, pričom od 19. januára 2011 už bol vo väzbe pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. V dobe, keď podľa obžaloby došlo na základe vyprovokovanej akcie k najväčšej výrobe pervitínu, už teda bol vo vyšetrovacej väzbe. Súd prvého stupňa z dôvodu nadbytočnosti zamietol jeho návrh na doplnenie dokazovania o výsluch svedka B. O. a pribratie znalca z odboru klinickej psychológie za účelom podania znaleckého posudku z psychologického vyšetrenia utajovaného svedka č. 1 napriek tomu, že takto doplnené dôkazy by preukázali, že on bol len konzumentom pervitínu a nie aj členom nejakej organizovanej skupiny a pokiaľ sa týka znaleckého posudku, ktorý navrhol vykonať, ten by preukázal, že utajený svedok č. 1 je osoba pohybujúca sa v prostredí obchodu s drogami a so skúsenosťami s užívaním drog a preto vo vzťahu k jeho osobe nemal byť výsluch utajeného svedka č. 1 braný do úvahy ako dôkaz. V rámci vykonaného dokazovania bola vo vzťahu k jeho osobe okrem už uvedeného potvrdená len skutočnosť, že si v dobe najneskôr do 19. januára 2011 od spoluobžalovaného Z. zakupoval pervitín, o ktorom vedel len toľko, že ho sám obžalovaný Z. najskôr vyrábala v Bánovciach nad Bebravou a neskôr niekde v okolí Popradu a ďalej už len to, že vyrobený pervitín si bol od Z. v Poprade asi štyrikrát prevziať. V doplnených dôvodoch odvolania prostredníctvom neskôr zvoleného obhajcu okrem uvedeného namietal objektívnosť zápisnice o vykonaní prehliadky motorového vozidla BMW rad 1 bielej farby, rakúskeho evidenčného čísla W-XXXXXW užívateľa V. V., keď okolnosti, že vo vozidle sa nachádzajú drogy a iné tam uvádzané skutočnosti boli napísané v slovenskom jazyku napriek tomu, že uvedenú skutočnosť agent V. V. nemohol v slovenskom jazyku nikdy uviesť, nakoľko tento agent rozpráva výlučne po nemecky a táto okolnosť je verifikovaná v uznesení o pribratí tlmočnice PhDr. Terézie Polákovéj z dôvodu, že V. V. neovláda slovenský jazyk. Nakoľko tento úkon orgány činné v trestnom konaní nevykonali v súlade so zákonom, takýto dôkaz nemôže slúžiť ako dôkaz vykonaný zákonným spôsobom. Obžalovaný V. H. sa objektívne nemohol dopustiť tej časti skutku kladeného mu za vinu, kde mali viacerí spolupáchatelia 4. marca 2011 zabezpečiť a odpredať G. B. 21,415 gramu metamfetamínu (pervitínu), pretože obžalovaný V. H. bol od 19. januára 2011 preukázateľne vo väzbe. Nebolo mu teda bez akýchkoľvek pochybností preukázané ani to, že by mal tento skutok spáchať vo väčšom rozsahu, pretože takýto rozsah trestnej činnosti odvodil okresný súd od akcie polície za pomoci použitia agentov B. a V., ktoré sa však uskutočnili jednak v čase, kedy už bol obžalovaný H. vo väzbe a kedy preto jemu nebolo preukázané spáchanie skutku vo väčšom rozsahu, teda s hodnotou drogy v sume prevyšujúcej

2 660 €. Rovnako vo vzťahu k jeho osobe nie je možné použiť ani argument o páchaní trestnej činnosti po dlhší čas, keď konanie obžalovaného malo byť podľa tohto inštitútu takto právne posúdené z dôvodu, že za trestnú činnosť páchanú po dlhší čas sa považuje spravidla doba šesť mesiacov, ktorý právny názor je však v rozpore s ustálenou súdnou praxou, podľa ktorej doba páchania trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. obžalovaným, ktorý je sám závislým užívateľom drogy, nepresahujúca jeden rok, spravidla nemôže byť považovaná za závažnejší spôsob konania v dôsledku páchania trestného činu po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b/ Tr. zák., pretože neprekračuje obvyklú dobu páchania takéhoto činu závislou osobou. Je pritom zrejmé, že on bol dlhoročným užívateľom pervitínu, bol na ňom závislý, čo potvrdili aj znalci. Okresný súd a pred ním ani orgány vykonávajúce prípravné konanie sa u neho dostatočne nevysporiadali s dobou údajného páchania trestného činu, keď on sám priznal zoznámenie sa s obžalovaným Z. niekedy koncom roku 2009, pričom nápomocným mu začal byť až neskôr a do väzby bol vzatý, ako už spomenul, 19. januára 2011. Keďže s poukazom na citované dôvody znaky skutkovej podstaty trestného činu vrátane osobitných kvalifikačných pojmov musia vyplývať zo zisteného skutkového stavu bez akýchkoľvek pochybností a v prejednávanej príhode tomu tak nie je, povinnosťou súdu pri hodnotení dôkazov je aplikovať zásadu „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Na podklade uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/,b/,c/ Tr. por. zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na jej nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne po objektívnom vyhodnotení dôkazov rozhodnúť o zmene právnej kvalifikácie skutku v zmysle § 171 ods. 1, resp. ods. 2 Tr. zák., nakoľko za súčasného dôkazného stavu nemožno hovoriť „o zistení bez akýchkoľvek pochybností“, ktoré by odôvodňovali uznanie jeho viny tak, ako to spravil okresný súd.

Obžalovaný W. W. vo svojom vyjadrení k odvolaniu prokurátorky Generálnej prokuratúry SR poukázal na to, že pokiaľ prokurátorka ako argument na obhájenie svojho názoru vo vzťahu k jeho osobe uvádzala konkrétne strany prepisov hovorov a tieto vyhodnotila ako hovory o predaji drog, ani v jednom z prepisov hovorov, ale ani v žiadnej SMS správe sa žiadna droga nespomína napriek tomu, že k citovaným hovorom boli vypočítaní viacerí svedkovia nielen v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní a žiadny zo svedkov nevypovedal o tom, že by od neho kupoval drogy, naopak, všetci svedkovia svoje kontakty s ním logicky vysvetlili kúpou alkoholu od neho, ktorý jeho rodina legálne vyrába a v tomto smere boli súdu prvého stupňa predložené aj príslušné listinné dôkazy. Jeho obranu v tom smere, že s výrobou drogy nemá nič spoločné pritom potvrdil aj obžalovaný Ing. V. O., ktorý vypovedal, že jemu iba niekoľkokrát poskytol jednorazovú dávku pervitínu na odskúšanie a že ich dvoch spájali predovšetkým len obchodné vzťahy. Jediným dôkazom jeho trestnej činnosti sú len jeho vlastné výpovede, kde sa sám k sporadickému užívaniu pervitínu priznal a táto jeho výpoveď sa nezmenila počas celej doby trestného stíhania. Nijaká droga ani stopa po nej sa u neho nenašla ani pri vykonanej domovej prehliadke a prehliadke výrobných priestorov. Okresný súd preto jeho konanie správne právne posúdil a aj keď trest, ktorý mu bol za jeho protiprávne konanie uložený je vyšší, než aký by si zaslúžil, neodvolal sa proti nemu len z dôvodu, že 10 mesačný trest odňatia slobody si odpykal väzbou. Navrhol preto, aby krajský súd odvolanie prokurátorky ohľadne jeho osoby ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní obžalovaných a prokurátorky podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolania obžalovaných ani prokurátorky proti napadnutému rozsudku nie sú dôvodné.

Preskúmaním správnosti postupu konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutých výrokov rozsudku odvolací súd nezistil v postupe súdu prvého stupňa chyby, ktoré by už samé o sebe zakladali dôvod pre ich zrušenie.

Okresný súd na hlavných pojednávaniach (naposledy 31.mája 2012) vykonal vo vzťahu k prejednávanej príhode - s výnimkou prečítania utajovanej prílohy trestného spisu obsahujúcou príkazy sudcov na odpočúvania a záznamy telekomunikačnej prevádzky i ich predĺženia, príkazy sudcov na sledovanie osôb a vecí, na použitie agentov a na predstieraný podvod a na vyhotovenie obrazových, zvukových a obrazovo-zvukových záznamov s cieľom preukázania legálnosti a právnej relevantnosti dôkazov, na ktoré sa predmetné príkazy sudcov vzťahujú, čo napravil odvolací súd tým, že v zmysle § 326 ods. 5 Tr. por. doplnil na verejnom zasadnutí dokazovanie o prečítanie obsahu spomenutej utajovanej prílohy trestného spisu - všetky dostupné a potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového

stavu vecí, objasnenia všetkých skutočností významných pre rozhodnutie a na podklade vykonaných dôkazov správne zistil okolnosti, za ktorých obžalovaní Ing. V. O., W. W., B. W. a V. H. spáchali skutok uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaných i akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. So zreteľom na to, že dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd na seba navzájom nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o správnosti skutkových záverov súdu prvého stupňa. Ten pri ustálení viny u všetkých štyroch obžalovaných vychádzal okrem ich čiastočného priznania, ktorého rozsah sa postupom trestného konania až po výpovede jednotlivých obžalovaných na hlavnom pojednávaní postupne znižoval, predovšetkým usvedčujúcou výpoveďou spoluobžalovaného, t.č. už právoplatne odsúdeného Ing. L. Z., ktorý v priebehu trestného stíhania na svojich jednoznačne usvedčujúcich výpovediach zotrval bez podstatnej zmeny obsahu svojich výpovedí, tiež bez akýchkoľvek relevantných pochybností usvedčujúcimi svedeckými výpoveďami (v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní) utajeného svedka č. 1 a to vo vzťahu ku konkrétnym konaniam jednotlivých obžalovaných, výpoveďami agentov G. B. a V. V., svedeckými výpoveďami najmä PharmDr. S. W., W. K., W. B., X. V. i L. K., závermi znaleckých posudkov nielen Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odborov prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz a prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie, ale aj znalcov z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvia psychiatria, prepismi telefonických hovorov medzi jednotlivými obžalovanými a medzi obžalovanými a osobami, ktoré od nich drogy nakupovali i ďalšími dôkazmi tak, ako sú podrobne rozvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku. Vzhľadom k tomu, že odvolacie námietky všetkých obžalovaných i prokurátorky Generálnej prokuratúry SR sú v podstate totožné s ich obhajobnými tvrdeniami (resp. tvrdeniami prokurátorky o preukázaní páchania trestnej činnosti obžalovaným W. W. v súlade s obžalobným návrhom) v priebehu hlavných pojednávaní i ich záverečnými rečami a okresný súd sa s nimi už vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku a krajský súd sa s jeho dôvodmi v celom rozsahu stotožňuje, v podrobnostiach na ne iba odkazuje. Nad rámec jeho odôvodnenia vo vzťahu k odvolaniu prokurátorky Generálnej prokuratúry podaného v neprospech obžalovaného W. W. poukazuje na to, že napriek vykonaniu rozsiahleho dokazovania nebola preukázaná aj tá skutočnosť, že obžalovaný W. W. bol členom - prejednávanej organizovanej skupiny a že by sa dopustil iného protiprávneho konania, než aké bolo aj jeho vlastným priznaním preukázané, teda neoprávneného prechovávaní omamnej a psychotropnej látky pre jeho vlastnú potrebu. Obžalovaný W. W. nebol z konania kladeného mu za vinu v obžalobe prokurátorky Generálnej prokuratúry SR usvedčený nielenže žiadnou z výpovedí ostatných spoluobžalovaných, či t.č. už odsúdeného Ing. L. Z., ale ani výpoveďou žiadneho zo svedkov, utajeného svedka č. 1 nevyvímajúc, žiadneho z agentov, ale ani legálne použitými a prečítanými i vypočutými záznamami telekomunikačnej prevádzky, keď jeho obrana spočívajúca v tom, že pokiaľ pri komunikácii v rámci podozrivých obsahov hovorov rozprával o obchode, vždy išlo o obchod s alkoholom, na ktorého predaj mala jeho rodina zákonné oprávnenie, nebola vyvrátená. Aj podľa názoru odvolacieho súdu preto obžalovanému W. nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané konanie, ktoré by bolo možné právne posúdiť ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), b), c), d), ods. 2 písm. c), e) Tr. zákona, spáchaného s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), i) Tr. zák.

Vo vzťahu k obžalovanému Ing. V. O. nad rámec už spomenutého odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa krajský súd navyše poukazuje na to, že tohto obžalovaného zo spáchania skutku usvedčuje predovšetkým spoluobžalovaný Ing. L. Z., ktorý v priebehu trestného stíhania bez podstatnej zmeny svojich výpovedí uvádzal, že aj keď nápad vyrábať pervitín bol jeho, všetko náradie potrebné na jeho výrobu dal obžalovanému Ing. V. O. a keď už on nemal peniaze, celú výrobu financoval obžalovaný Ing. V. O. (č.l. 157), čo napokon obžalovaný Ing. V. O. aj sám priznal s tým, že náradie na výrobu pervitínu mu priniesol obžalovaný Ing. L. Z. niekedy na jar 2010 a s jeho výrobou začal približne na jeseň roku 2010 (č.l. 179).

Pokiaľ sa týka obžalovaného B. W., ten tiež priznal, že po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody 13.januára 2010 sa kamarátil s obžalovaným Ing. L. Z., pre ktorého Nurofen nielen kupoval, ale potom mu z tohto lieku vyrobený pervitín aj predával a z takéhoto konania bol jednoznačne usvedčený nielen výpoveďou Ing. L. Z., predovšetkým v prípravnom konaní (č.l.149), keď ten okrem iného vypovedal, že obžalovaný B. H. vedel kúpiť aj dvanásť krabičiek Nurofenu, keď účel pre ktorý Nurofen kupoval mu bol známy a pritom ich spolupráca začala minimálne jeden rok dozadu (č.l. 153), ale

tiež jednoznačne aj utajený svedok č. 1 a to aj pri výsluchu na hlavnom pojednávaní, keď okrem iného vypovedal, že obžalovaný B. W. obžalovanému Ing. L. Z. pomáhal hlavne tým, že mu kupoval Nurofen s čím sa mu aj obidvaja obžalovaní pochválili a obžalovaný W. mu navyše spomenul aj to, že obžalovaný Ing. L. Z. mu ponúkol spoluprácu aj pri distribúcií drogy, čo mu veľmi pomáhalo, aj keď obžalovaný B. W. priznal pomoc obžalovanému Ing. L. Z. pri predaji pervitínu spolu iba v piatich alebo šiestich prípadoch a to po jednom kubíku (č.l. 231).

Obžalovaný V. H., vo vzťahu ku ktorému okresný súd na rozdiel od podanej obžaloby správne časovo ukončil páchanie prejednávaneho skutku 19.januára 2011, kedy bol v inej jeho trestnej veci vzatý do väzby, priznal aj sám, že drogy kupoval od obžalovaného Ing. L. Z., ktorého poznal už aj z minulosti a na kúpu drogy si vzhľadom k okolnosti, že obžalovanému Z. za jej odber dlhoval nie malé množstvo finančných prostriedkov, musel vziať úver. K tejto skutočnosti ďalej sám priznal, že keď ho z dôvodu pretrvávajúcich dlhov vo vzťahu k obžalovanému Ing. L. Z., tento koncom roku 2009 požiadal, aby mu jeho pervitín predával, on s tým vlastne nesúhlasil, avšak jeho závislosť na droge bola silnejšia. V Poprade bol pre pervitín 4x a obžalovaný Ing. L. Z. mu poskytoval desať až dvadsať kubíkov pervitínu v mesačných intervaloch a za sledované obdobie v rámci obchodu s pervitínom zaplatil obžalovanému Ing. Z. 5.000 až 5.500 Eur (č.l. 253-254) a niekedy, keď nemal peniaze, časť pervitínu, ktorú od obžalovaného Ing. Z. dostal, aj kamarátom predal (č.l.256). Okrem vlastného priznania bol obžalovaný V. H. zo spáchania skutku jednoznačne usvedčený nielen výpoveďou obžalovaného Ing. L. Z., ktorý už v prípravnom konaní vypovedal, že pervitín predával „V.“ H. možno rok - dva dozadu a to približne raz za mesiac v množstve desať, pätnásť, dvadsať kubíkov, keď obžalovaný V. H. drogu predtým kupoval od X. (zv. Delon) a keď sa nákup od Delona zastavil, obžalovaný H. navštívil jeho (č.l. 151), ale bez akýchkoľvek pochybností aj utajený svedok č. 1 a to aj na hlavnom pojednávaní.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam tohto obžalovaného, uvedeným v doplnení jeho odvolania prostredníctvom novozvoleného obhajcu sa krajský súd nestotožnil so spochybnením dôkazu - zápisnicou o vykonaní prehliadky motorového vozidla BMW dňa 1.apríla 2011 - keďže okolnosti o droge nájdenej v aute jednoznačne uviedla aj agentka G. B., ovládajúca aj nemecký jazyk, ktorá podľa svojej vlastnej výpovede agentovi, ktorý slovenský jazyk neovláda - V. V. - všetky skutočnosti týkajúce sa vykonanej prehliadky spomenutého vozidla tlmočila. Pokiaľ sa týka obdobia páchania skutku obžalovaným V. H. jeho časové rozpätie bolo na podklade vyššie spomenutých dôkazov ohraničené na obdobie viac ako jedného roka a aj po úprave skutkovej vety obžaloby vo vzťahu k obžalovaného V. H. do 19.januára 2011 a to v rozsahu mesačného množstva obchodu z drogami približne desať až dvadsať kubíkov v celkovej hodnote spolu 5.000 až 5.500 Eur aj na podklade priznania samotného obžalovaného V. H. správne bolo páchanie tohto skutku posúdené aj ako spáchané osobitným kvalifikačným pojmom - závažnejším spôsobom konania „po dlhší čas“.

Vychádzajúc z takto správne zisteného skutkového stavu, keď súd prvého stupňa správne odmietol ako nadbytočné vykonanie dôkazu výsluchom toho času už odsúdeného Ing. L. Z. s poukazom na podrobne vykonaný výsluch tejto osoby aj na hlavnom pojednávaní, nepochybil okresný súd ani v tom smere, keď konanie obžalovaných Ing. V. O., B. W. a V. H. právne posúdil ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/,b/,c/,d/, ods. 2 písm. c/,e/ Tr. zák. spáchaný aj s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/,i/ Tr. zák., teda po dlhší čas a (spolu s už odsúdeným Ing. L. Z.), vo väčšom rozsahu a aj ako členmi organizovanej skupiny, pretože všetci spomenutí obžalovaní naplnili pojmové znaky spáchaného obzvlášť závažného zločinu aj závažnejším spôsobom konania, teda tak, ako to podrobne a aj podľa odvolacieho súdu správne odôvodnil okresný súd na strane 13 písomného vyhotovenia svojho rozsudku. Rovnako správne bolo posúdené aj konanie obžalovaného W. ako prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods.1 Tr. zák., pretože obžalovaný W. W. omamnú a psychotropnú látku iba neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu.

Odvolací súd dospel k rovnakým skutkovým zisteniam a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými ten rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto v podrobnostiach len poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výrokoch o uložených trestoch odňatia slobody včítane spôsobu ich výkonu, trestoch prepadnutia veci a uloženom ochrannom dohľade. Uložené tresty odňatia slobody podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. obžalovaným Ing. V. O., B. W. a V. H. - u tohto obžalovaného aj ako trestu súhrnného v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. - s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák. u obžalovaného Ing. V. O. a s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. l/ Tr. zák. u obžalovaných B. W. a V. H. a to obžalovanému Ing. V. vo výmere dvanásť rokov, obžalovanému B. W. vo výmere desať rokov a obžalovanému V. H.

vo výmere štrnásť rokov (u tohto obžalovaného správne ako trest súhrnný s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., pretože teraz prejednávaný obzvlášť závažný zločin spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou z 24. mája 2011, sp.zn. 2T 27/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 24. mája 2011 a ktorým bol pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere tri roky so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou; v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. rovnako správne výrok o treste citovaného rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zrušil a rovnako zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad), teda v rámci upravenej (v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. u všetkých troch obžalovaných a u obžalovaného V. H. aj v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák.) trestnej sadzby, zohľadňuje totiž všetky zistené okolnosti prípadu a súd I. stupňa v odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokazované skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestov. Pokiaľ ide o právne úvahy súvisiace s výrokmi o trestoch odňatia slobody u obžalovaných Ing. V. O., W. W., B. W. a V. H., ale aj trestoch prepadnutia vecí, uložených obžalovaným Ing. V. O. a B. W., mal na zreteli zásady ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.) a v odôvodnení rozsudku sa konkrétne vyrovnal predovšetkým s kritériami určujúcimi druh trestu a jeho výmeru a dôsledne prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následky (pri drogových trestných činoch dochádza nielen k vážnemu ohrozovaniu a poškodzovaniu zdravia osôb - jednotlivých užívateľov drog, ale aj k negatívnym sprievodným sociálnym javom, keď človek, ktorý sa užívaním drogy stane od nej postupne závislým, je ochotný s vidinou splnenia jediného cieľa - získania drogy, resp. prostriedkov na zabezpečenie drogy - páchať aj závažnú trestnú činnosť najrôznejšieho charakteru a ide teda o príliš vysoké riziko recidívy), zavinenie, pohútku i na osoby páchatelov, ich pomery a možnosti ich nápravy tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák. a správne použil aj ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák., resp. u obžalovaného V. H. aj § 42 ods. 1 Tr. zák. Správne a v súlade so zákonom boli obžalovaným Ing. V. O. a B. W. uložené v súlade s ustanovením § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. aj tresty prepadnutia vecí, citovaných vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, pretože tieto veci boli použité na spáchanie trestného činu. Správne a v súlade so zásadami ukladania trestov uvedenými v § 34 Tr. zák. bol obžalovanému W. W. uložený podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. aj s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. a § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov nepodmienečne a v súlade aj s ustanovením § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. tiež aj trest prepadnutia vecí (kovové puzdro s použitými štyrmi sklenenými a plastovými trubičkami spolu s papierom, na ktorom sú chemické veci a tri kusy papierov s návodmi na výrobu neznámej chemickej látky), pretože tieto veci boli tiež použité na spáchanie trestného činu. Rovnako správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 4 Tr. zák. (u obžalovaných Ing. V. O., B. W. a V. H.), resp. v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 Tr. zák. (u obžalovaného W. W.) boli všetci štyria obžalovaní na výkon uložených trestov odňatia slobody zaradení do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Keďže krajský súd nezistil pochybenie zo strany okresného súdu ani vo výroku, ktorým bol obžalovaným Ing. V. O., B. W. a V. H. uložený ochranný dohľad na dobu jedného roka, spočívajúci v povinnosti v zmysle § 77 ods. 1 Tr. zák. osobne sa hlásiť v určených lehotách, pretože tento výrok má svoje opodstatnenie v ustanoveniach § 76 ods. 1 Tr. zák. (ochranný dohľad uloží súd páchatelovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody) a § 78 ods. 1 Tr. zák. (ochranný dohľad sa ukladá na jeden rok až tri roky), dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie prokurátorky Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, podané v neprospech obžalovaného W. a a odvolania obžalovaných Ing. JU. a O., B. a V. zamietol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.